

Jeg kan ikke forstaa Hs. Magnificence Universitets-Rektors Meddelelse til Kultusministeriet, som den højtærede Minister oplæste: „Efter min Opfattelse, som jeg formener deles af Konsistoriums store Flertal, maa den endelige Bedømmelse af, om og i hvilket Omfang der ved de stedfundne Uordener kan siges at være sket en Krænkelse af den videnskabelige Lærefrihed, blandt andet afhænge af, hvilken nærmere Karakter de paagældende Forelæsninger har haft. Hertil vil det være nødvendigt at foretage en Undersøgelse af de holdte Forelæsnings Indhold idet den blotte Omstændighed, at Foredragsholderen paa Grund af en Doktordisputats har erhvervet sig jus docendi, ikke i sig selv yder nogen absolut Garanti i saa Henseende”. Jeg beklager meget, hvis det er Konsistoriums store Flertals Mening, at der skal øves Censur paa dette Punkt. Over den Mand, Universitetet har givet jus docendi ved at kreere ham til Doktor, kan der ikke udøves en saadan Censur. Universitetet skulde maaske øve strengere Censur med de Mænd, det tildeler Doktorgraden. Fejlen ligger maaske i, at det gav Dr. Simonsen Doktorgraden. Det ved jeg ikke, men naar det en Gang har givet ham jus docendi, er en Udtalelse som denne hen i Vejret.

Jeg vil for øvrigt sige, og det synes jeg er afgørende i denne Sag, at der fra Tingets eller Ministeriets Side slet ikke kan gøres noget i denne Sag. Universitetet maa selv hævde sin egen Værdighed, det maa selv se at finde Midler til at gøre det. Regeringen skal holde sig udenfor den Sag. Derfor mener jeg, at Kultusministerens Svar er fuldstændig rigtigt. Det ramte paa Pletten. Sagen vedkommer Universitetet, men jeg beklager, at Konsistoriums store Flertal har den Mening, som Hs. Magnificence har udtalt i denne Skrivelse.

Sabrøe: Jeg har ikke kunnet forstaa, at der overhovedet forelaa nogen Grund for Forespørgerne til at rette denne Forespørgsel. Det forekommer mig, at naar der her i Salen skal rettes Forespørgsler angaaende Folk, der er udgaaet fra Universitetet, Folk med videnskabelig Dannelse, er der langt mere Grund til for det ene og det andet Parti at spørge om, hvorledes de Herrer, der er udgaaet fra Universitetet, har forbrudt sig mod ganske almindelige Menneskerettigheder. Jeg har aldrig mærket, at de Herrer, af Universitetet uddannede, som i Dag har rettet Fore-

spørgsel qua Rigsdagsmænd, nogen Sinde har følt sig oprørte over, at Folk med høj videnskabelig Dannelse som Dommere har begaaet de groveste Overgreb mod fattige og ulykkelige Mennesker. Det har været dem fuldstændig ligegyldigt. Det, der er passeret paa Universitetet, er ingen Ting mod de oprørende Overgreb og Misgreb, som Dommere, Folk med akademisk Uddannelse, har gjort sig skyldige i. Men det lader de Herrer være med at tale om, for det betyder ikke noget for dem; men det betyder meget for os.

Ordføreren for Forespørgerne (Johan Knudsen): Efter det Foredrag, vi har hørt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), kan jeg fatte mig i Korthed. Ogsaa jeg kan takke den højtærede Minister, fordi han sluttede sig til mig i Kravet om, at de Skandaler, der fandt Sted forleden paa Universitetet, ikke bør gentages, men ellers har Ministerens Svar paa min Forespørgsel ikke tilfredsstillet mig.

Den højtærede Minister mener, at Universitetet er i Stand til at sikre sig mod Gentagelser af disse Skandaler. Jeg ved ikke, hvorpaa den højtærede Minister støtter denne Opfattelse. Som jeg før udtalte: overfor Ikke-Studenten, som faar Adgang til Universitetets Læresale, har Universitetet ingen Magt, absolut ingen Magt. Jeg synes, at det i alt Fald maa være nødvendigt, siden Universitetet ikke vil tilkalde Politiet, at dets Pedeller eller Portnere udrustes med Politimyndighed indenfor Universitetets Omraade, saaledes at de i fornødent Fald kan vise Urostifterne ud. Den højtærede Minister bemærkede, at der muligvis ogsaa overfor Doctores burde øves Justits. Maaske! Men denne Justits maa dog i alt Fald øves af Universitetet, ikke af Tilhørerne. I det Tilfælde, jeg omtalte, afskar man Dr. Simonsen, der dog endnu har jus docendi, Ordet, og jeg ser ikke nogen Grund til at forudsætte, at disse Optøjer ikke skulde efterfølges af andre. Det, der af Ministerens Svar mest vil fæste sig i Erindringen, er dette, at hvis en Docent ikke afholder sig fra at tale om Emner, der generer visse Presseorganer, og som kan foranledige, at en organiseret Hær af Tudehorn og Piber rykker frem, er der indtil videre ikke noget at stille op.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettede til mig nogle personlige Bemærkninger, som jeg skal besvare. Det ærede Medlem sagde, at jeg